

AKAROM

Reményik Sándor

Akarom: hogy fontos ne legyek magamnak.

A végtelen falban legyek téglá,
Lépcső, amin felhalad valaki más,
Ekevas, mely mélyen a földbe ás
Ám a kalász, nem az ő érdeme.
Legyek szél, mely hordja a magot,
De szirmát ki nem bontja a virágnak,
S az emberek, mikor a mezőn járnak,
A virágban hadd gyönyörködjenek.
Legyek kendő, mely könnyeket töröl,
Legyek csend, mely mindig enyhét ad.
A kéz legyek, mely váltig simogat,
Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.
Legyek fáradt pillákon az álom.
Legyek a délibáb, mely megjelen
És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,
Legyek a délibáb a rónaságon
Legyek a vén föld fekete szívéből
Egy mély sóhajlás fel a magas éjig,
Legyek a drót, min üzenet megy végig
És cseréljenek ki, ha elszakadtam.
Sok lélek alatt legyek a tutaj,
Egyszerű, durván összerótt ladik,
Mit tengerbe visznek mély folyók.

Legyek hegedű, mely végtelenbe sír,
Míg le nem teszi a művész a vonót.

Forrás: www.keresztenydalok.hu